

Kommissionen nu maa være enig i, at disse Krav ikke hidtil har været opfyldte, maa man derimod formene, at der — om fornødent med Statstilsynets Bistand — bør stræbes hen til saa snart og i saa vidt Omfang som muligt at faa dem opfyldt, saaledes at Hindringerne for Gennemførelsen af denne samfundsnyttige Reform efterhaanden fjernes.

f. Tilsyn.

I Slutningen af Afsnit II. har man allerede udtalt sig indgaaende om den Ændring og Udvidelse af Statstilsynet med de koncessionerede Telefonselskaber, som man maa anse for absolut nødvendig, og der er derfor formentlig ikke ved Omtalen af de heromhandlede Bestemmelser i Udkastets § 8 Anledning til væsentlige Tilføjelser. Overensstemmende med, hvad der paa nævnte Sted er udviklet, er det i Paragraffen for en Sikkerheds Skyld udtrykkelig fremhævet, at Tilsynet ogsaa angaar Anlæggenes Betjening, samt at der vil være at føre Tilsyn med Selskabets Regnskabsføring, Afskrivninger m. m. efter de derom i Regnskabsreglementet givne Regler.

g. Personale.

Medens der i den nugældende Koncession ikke findes nogen Bestemmelse, der berører Retsforholdet mellem Selskabet og det af samme antagne Personale, har man fra alle Sider været enig om, at det, naar Staten nu fornyer Koncessionen, vil være rimeligt ikke at give Selskabet de dermed forbundne betydelige Rettigheder uden samtidig at sikre dets store Personale dets Retsstilling i nogenlunde samme Omfang, som det i de senere Aar er sket baade med Hensyn til Personalet i Statens Trafiketater og med Hensyn til Privatbanernes Personale, nemlig ved at fastslaa Personalets Ret til at danne Organisationer og disses Ret til Forhandling med Selskabets Ledelse om Løn-, Pensions-, Rets- og Arbejdsforhold. De hertil sigtende Bestemmelser i Udkastets § 11 søger i Virkeligheden ikke blot deres Begrundelse i Hensynet til Varetagelsen af Personalets Tarv, men lige saa meget deri, at Telefonerne som et offentligt Trafikmiddel af største samfundsmæssige Betydning ikke maa være udsatte for driftsmæssige Afbrydelser, der hidrører fra Uoverensstemmelser mellem Selskabet og dets Personale. Statsmagten maa i Samfundets Interesse være berettiget til at foreskrive Anvendelsen af ethvert retskaffent Middel til at undgaa saadanne Afbrydelser, og i Konsekvens heraf har der indenfor Kommissionen været betydelig Stemning for at foreskrive, at Uenigheder, som ikke paa anden Maade kan hæves, skulde kunne henvises til Mægling og Voldgift i Former, der sikrer en endelig Afgørelse af de foreliggende Spørgsmaal. Naar man imidlertid har begrænset sig til at foreskrive saadan Henvisning „efter Enighed derom“, er det begrundet i, at Henvisning til Afgørelser ved tvungen Voldgift som bekendt støder paa den stærkeste Modstand fra Personalets Side, at det da formentlig vil være lidet heldigt at søge dette store, alle Arter af Arbejde omfattende Spørgsmaal særskilt løst for et enkelt Fags eller Trafikomraades Vedkommende, og — ikke mindst — at det maa lades ubestridt, at heller ikke den tvungne Voldgift fører til nogen absolut Løsning af Vanskelighederne, idet der ganske savnes Midler til at gennemføre en Voldgiftskendelse overfor et modvilligt Personale, medens en Gennemførelse af en saadan Kendelse overfor Selskabet vel — om fornødent — vilde kunne fremtvinges ved Trusel om Forbrydelse af Koncessionen.

Et Mindretal (Abrahamsen, O. Jensen, Th. Larsen) har imidlertid ønsket at udtale, at det vedblivende anser det for rettest, at Udkastets § 11 indeholder en